

KADIN VE AİLE SERİSİ

DR. İYAD KUNAYBI

Bu videolar, içinde Kulliyetu Neva grubunun da olduğu Türk-Arap bir proje ekibi tarafından çevrilmektedir.

"Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiç bir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz."

Dr.İyad Kunaybi Çeviri Projesi Türk Ekibiyle İletişim İçin: kulliyetuneva@gmail.com

17. BÖLÜM: SADECE EĞİTİM Mİ?

(1 Nisan 2021)

- ❖ Videoyu Farklı Dil Seçenekleri ile İzlemek İçin İyad Kunaybi Youtube Kanalı Linki:
https://youtu.be/ww-b_2jr0N0
- ❖ Videoyu Sadece Türkçe Alt Yazı ile İzlemek İçin:
<https://www.youtube.com/watch?v=rkEeeKyiK94>

Videoları metne aktaran: Gürhan ÇİÇEK – 11 Nisan 2021

Allah'ın selamı üzerinize olsun

1. Aslında neden çocuk doğurmalı ve onların meşakkatine katlanmalıyım? Sırf diğer insanlar gibi normal görünmek için mi?
2. Çocuklar gerçekten bir nimet mi? Küçüklüklerinde sınırlarımın gerilmesine ve o kadar yormalarına rağmen? Sonra biraz büyüdüklerinde, kendi dünyalarında benden soyutlanmış bir şekilde yaşarlar. Daha sonra bağımsızlaşarak evi terk ettiklerinde beni üzgün, depresif olarak, onların iyiliği için ilişkilerimin gerildiği bir eşle bırakırlar.
3. Çocuklarımı, okulların vazifelerini yapmadığını hissetmeme rağmen sırf onların verdiği rahatsızlıktan bir kaç saat kurtulup, bir parça işlerime bakabileyim diye okula göndermem mantıklı mı?

4. Diyorsunuz ki: "Bir kadının en önemli işlerinden biri, çocuklarını eğitmektir." Sadece eğitim mi?! Kapasitemin, enerjimin, zamanımın ve becerilerimin büyük kısmını sadece eğitim için mi sarf edeyim?
5. Çocuklarımı, büyük harcamalar yaptığımız okullara vermiş olmam yeterli değil mi?
6. Kendimi, çocuklarıma karşı sorumluluktan kurtarmak istesem, onları okula kaydettirirken hangi eğitim konuları üzerinde durmalı ve hangi programı gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceklerini sormalıyım?
7. Kanser hastalarına su ve tuz veren iki doktorun hikâyesi nedir? Peki, bunun eğitimle ne ilgisi var?
8. Bizi, elektronik oyunlar ve çocukların her istediklerini açabildikleri telefonları olması konusunda uyarıyorsunuz. Peki, boş vakitlerini nasıl doldurayım? Benim tek başıma, kendimi unutma pahasına onların tüm boşluğunu doldurmam gerekiyor mu?
9. Peki ya ben kendimi, kocam ve çocuklarımda değil de gönüllü ve kültürel faaliyetlerde hatta davet çalışmalarında buluyorsam? Bunlar da yüce hedefler değil mi?
10. Kocam çocuklarımızı yetiştirme konusunda benimle işbirliği yapmıyor. Tek başıma benim bu sorumluluğu almam âdil mi?!
11. Oğlumu ya da kızımı düzeltmeye çalıştım ama o sapıttı ve doğru yoldan çıktı. Hayal kırıklığına uğradım ve onun için üzülüyorum, ne yapmalıyım?
12. Eğitim neden kolay değil de çetrefilli bir konu olarak görünüyor? Mesele bundan daha kolay değil mi? "Her çocuk fitrat üzere" doğmuyor mu? (Buhari, Müslim)

Kıymetli dostlar, hikâyenin başlangıcı şöyle:

Geçen bölümde de konuştuğumuz gibi Allah, mahlûkatı en genel manasıyla kendisine kulluk amacıyla yarattı. Bu kulluğun yüce, asil ruhlara ihtiyacı var. İnsanın hüsnü kabul ile karşılanması ve meleklerin ona secde etmesi, sonra her şeyin onun hizmetine sunulması bu kulluğun şerefini göstermektedir. "O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini kendi katından (bir lütuf olarak) size boyun eğdirmiştir. Şüphesiz bunda, düşünen toplumlar için ibretler vardır." (Câsiye Suresi: 13) En genel manasıyla Allah'a kulluğun parçası olan varoluş gayenizi gerçekleştirmek için her şey sizin içindir ve hizmetinizdedir. Kendinizi bu büyük gaye uğrunda çalışma vazifesi için geliştirmek gayesiyle ve izzeti, gücü, Allah'ın dostlarına lâıyk halifeliği elde etmek için haysiyet ve saygınlık niteliklerini kazanmanız gerekecek. Bu nedenle: "Kim

hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer.” (İsrâ:15) Dolayısıyla sonsuz cennetlerdeki kalıcı nimetler ve mutluluğa ek olarak bu eğitim sürecinden faydalanacak olan sizsiniz.

Öte yandan varoluş amacına aldırmayan ve Rabbini unutan kimse, bu şeref ve imtiyazdan mahrum edilir. “Allah’ı unutan ve bu yüzden Allah’ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın.” (Haşr Suresi: 19) Yani, onlara kendi iyilikleri için çalışmayı, nefislerini arındırmayı ve varoluş sebebi yüce bir gaye uğruna çalışmak olan bir insan inşa etmeyi unutturdu. Varlığımın amacının Allah’a kulluk etmek ve ardından gelecek cennet olduğunu aklımda tuttuğumda eylemlerimin hepsi bu amacı gerçekleştirmek için şekillenir. Evlilik ve çocuk doğurma gibi doğuştan gelen eylemlerim bile buna dâhildir. Allah'a kulluğun güzelliklerinden biri de bizim evlat nimetinden, yaratılış gereği zevk almamızı sağlamasıdır. “Onlar, 'Rabbimiz! Bize göz aydınlığı eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl!' derler.” (Furkan Suresi: 74) Onlar dünyada da, ahirette de göz aydınlığıdır. Hâlbuki Allah’ı unutanlar için dünyada göz aydınlığı olanlar sonradan azaba dönüşeceklerdir. “Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azaplandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister.” (Tevbe Suresi:55)

Çocuklarım, ölümünden sonra projemin devamıdır. Hadiste geçtiği gibi: "Ya da kendisine dua eden salih bir çocuk bırakması."(Müslim) Ama onların böyle olmaları için, benliklerinde Allah’ın istediği gibi saygın ve hayırlı insanı inşa etmeliyim. İşte eğitim budur. Bütün bunlar çocuklarımı ve onların eğitimini en önemli odak noktam kılıyor ve böylece onlar benim en önemli projelerim oluyor.

Kardeşlerim, tüm bu hususlarda yaşanan sorunlar, ana gaye olan Allah’a kulluğu unutmamızla başlıyor. Müslüman Hanım, bu sözlerimiz sizin için hazırlanan seri içinde bulunduğundan bu bölümde sadece sana, bilhassa eğitimdeki rolüne yoğunlaşacağız. Çünkü bu rol, bahsettiğimiz temel prensiplerdeki başarının içindedir. Ve yine söylediğimiz gibi bu rolü, prensipler ve öncelikler haritasını kaybetmiş bir şekilde başka alanlarda başarılı olmak ve kimlik arayışı için yola çıkmadan önce gerçekleşmelidir. Eğitim eşlerin ortak sorumluluğudur.

Ya baba ihmalkâr davranırsa?

Buna cevap vereceğiz. Ama şimdiki konuşmamız ey kıymetli hanım, sana yöneliktir. Birçok kadın "eğitim" kelimesini duyduğunda üstünde fazla bir sorumluluk hissetmiyor.

- "Eğitim?! Çocuklarım okula gidiyor. Onları muhafazakâr okullara, nispeten güvenli ortamlara kaydettirmeye çalıştım. Benim yetiştirildiğim gibi yetiştirilecekler. Daha ne yapmalıyım?"

Peki. Gelin eğitimin ne anlama geldiğini birlikte gözden geçirelim. Sonra da çocuklarınızın gerçekten okullarda veya toplumda bu eğitimi alıp almadıklarını görelim.

Eğitim; çocuklarınızı, hayâ, yiğitlik, cesaret, şefkat, cömertlik, haysiyet, zulmü reddetme, Allah için kızma, kutsalları sakınma, kötülüğe engel olma ve şahsiyetin sağlamlığı gibi değerlerle yetiştirmenizdir. Edep ve hayâyı yok eden, şiddeti artıran planlanmış telkinleriyle öğretim, medya, çizgi film ve elektronik oyunlar gibi her türlü araçla bu değerlerin yok edilmeye çalışıldığı dünyada çocuklarınızı bu değerlerle yetiştirmenizdir.

Eğitim; çocuklarınıza nasıl düşüneceğini, nasıl doğru sorular soracağını, kendini nasıl ifade edeceğini, gerçek bilgiyi asılsız olandan nasıl ayırt edeceğini, kendisine sunulan fikirleri nasıl eleştireceğini, inançsızların dininde kuşkuya düşmesi için tartışmalarda kullandıkları yanıltmacaları nasıl bileceğini, bilgiyi nasıl doğrulayacağını öğretmenizdir.

Eğitim oğlunuza ve kızınıza kendisini keşfetmesinde ve güçlü olduğu yanları geliştirmesinde; ardından yetenek ve durumuna uygun hedefler seçmesinde ve bu şekilde ümmetinin güçlenmesine katkıda bulunmasına yardımcı olmanızdır.

Eğitim çocuğunuza; kendisi olmasını ve kendisini kabul etmesini, başkasının kişiliğini taklit etmemesini, başkalarının gerçekleştirdiklerine ulaşamadığında başarısız hissetmemesini ve kendisine uymayan hedefler çizmemesini; her ferdin kendisine özel bir kişiliği olduğunu öğretmenizdir. Çünkü aksi takdirde çocuğunuz tatmin olmayacak ve mutlu da olmayacaktır.

Eğitim çocuklarınıza, şu büyük varoluşsal soruların cevaplarında rehberlik etmenizdir:

- Ben kimim? Beni kim yarattı?
- Dönüş nereye?
- Varoluşumun amacı nedir?
- Neden Müslüman'ım? Kur'an'ın Allah'tan olduğuna dair deliller nelerdir?
- Muhammed'in ﷺ peygamberliğinin delilleri nelerdir?
- Hayatımda kendisine müracaat ettiğim Kur'an ve Sünnet nasıl korunmuştur?

Eğitim, çocuk 22 yaşına gelip de, 18 yılını okul ve üniversitelerde bu soruların cevaplarını bilmeden geçirmesi değildir. Değil bunları bilmek, nasıl düşüneceğini bile bilmiyor. Bu yüzden onu bir söz getiriyor, bir söz götürüyor. Önemsiz bir makale veya video klip kolayca onu dininden çıkarıyor ve doğru düşünmenin, rasyonel tartışmanın ve bilimsel eleştirinin asgari unsurlarını bile yitirmiş bir halde tüm toyluğuyla tartışıyor. Hal böyleyken eğitilmiş oldu-

ğu kuruntusuyla kendini beğenir. Hatta bu kişi bir mühendis, doktor veya akademisyen de olabilir.

Eğitim; oğul ve kızlarınızın İslam tarihindeki gerçek örneklerle bağ kurmasını sağlamanız, onlara İslam ümmetinin tarihini tanıttırmanızdır. Böylece derin kökleri olduğunu bilirler ve bununla gurur duyarlar. Zina edenleri, ayyaşları ve sosyal medyadaki sapkın ünlülerin giyim kuşamlarını, saç kesimlerini ve hareketlerini taklit eden asalak ve etkisiz tipler olmamış olurlar.

Eğitim; çocuklarınızı her yaptığı şeyde “Bunu neden yapıyorum?” sorusunu sormaya alıştırmamız, çocuğunuzun kör bir taklitçi veya bir sürünün parçası olmamasıdır.

Eğitim; çocuğunuzu, işlerin iç yüzünü sezme öngörme alışkanlığıyla yetiştirmenizdir. Böylece şahsiyet ve değerlerini biçimlendirmeye çalışan medyanın hile ve yöntemlerine dikkat edebilecektir.

Babamın - Allah ona rahmet etsin - bizim, izlediğimiz bazı şeyleri tartışarak bu konuya nasıl dikkatimizi çektiğini hatırlıyorum. Bunun cidden büyük bir etkisi olmuştur.

Eğitim, oğlunuza ve kızınıza, "Sana fayda veren şeye karşı hırslı ol!" şiarıyla her alanda faydalı ilim talep etmeyi, kitaplara tutunmayı ve serileri takip etmeyi sevdirmeniz, böylece zihinsel ve ruhsal doyum hissetmeleri demektir. Aksi takdirde boşlukları, YouTuber'ların lüzensuzluklarını izleyerek, müstehcen videolara bağımlı olarak ya da elektronik oyunların hayalinde yaşayarak dolacaktır.

Eğitim; zamanın araçlarında ustalaşmasında ona neyin yardımcı olacağını öğrenmesi için çocuğunuzu motive etmeniz demektir. Bu şekilde Müslüman olarak etkili ve başarılı olabilir, teknolojiyi kullanmayı ve parayı yönetmeyi, ikna ve liderlik becerilerini, bir takım halinde çalışmayı öğrenir.

Eğitim; çocuklarınızın iyi arkadaşlarla bağ kurmasını sağlamanız onlar için hayırlı arkadaşlar bulma arayışında olmanızdır. Hatta gerekirse çocuklarınız için güvenli ortamlar sağlamak ve iyi dostluklar için annelerle iletişim kurmanızdır.

Eğitim, çocuklarınıza ailedeki her ferden hakları, görevleri ve önceliklerini, oğlunuza kardeşleriyle irtibatta olmayı, kız kardeşine şefkat ve merhamet göstermeyi öğretmeniz demektir.

Eğitim, çocuklarınıza ciddiyeti, eylemlerinin sonuçlarına katlanmayı, hayatta acı şeyler olabileceğini ve onlara sabır ve rıza ile yaklaşmayı, rahat etmek ve dünyaya bağlanmak için bu hayatta olmadıklarını, bu dünyanın sadece bir imtihan mekânı olup, karşılık yeri olmadığını öğretmek demektir.

Eğitim, çocuklarınızı Kur'an'a bağlamanız ve onu anlama ve onunla delil getirme yetilerini geliştirmeniz demektir. Bu, onlara Arapçayı sevdirmenizi de gerektirecektir.

Eğitim, Allah'ın hükümlerinin müminin hayatına hâkim olduğunu ve başka hiçbir otoriteyi tanımamalarını çocuklarınıza öğretilmenizdir. Allah'ın şeriatının bir takım ibadetlere has kılındığı, beşerin arzularının yüceltilip kutsanmaya çalışıldığı bir zamanda bunları öğretmenizdir.

Eğitim, Allah'ı birleme ve yüceltmeyi, Allah ve Resulü'nün sevgisini her sevginin ötesine taşımayı çocuklarınız nazarında en büyük değer kılmamız ve tevhidi bozan her şeyden onları uzak tutmanızdır.

Eğitim, çocuklarınıza İslam ümmetine aidiyetlerini, ümmetin hali ile ilgilenmeyi, umutsuzluk veya hayal kırıklığına uğramadan ümmet için endişesini olumlu bir eyleme dönüştürmeyi öğretmenizdir.

Eğitim; çocuklarınızla sevginiz, güveniniz, ilginiz, sorunlarını dinlemeniz ve arkadaşılığınızla sağlam bir ilişki kurmanızdır. Aksi takdirde, yukarıda belirttiğimiz hedeflere ulaşamazsınız.

Eğitim, çocuklarınızın her yaş dönemi neyi gerektiriyorsa o özellikleri bilmeniz hikâye, oyun ve grup etkinliği gibi çeşitli yöntemler kullanmanızdır.

Eğitim; oğlunuza ve kızınıza şahsiyetlerini inşa ederken başlarına gelen sorunları çözmek için yardımcı olmanız, bedenlerindeki hastalıkların tedavisinde gösterdiğiniz özen gibi hatta daha fazlasını göstermeniz demektir.

Eğitim; pratikte bir rol model olmanız, çocuklarınıza söylemeden önce, tüm bu değerlerin kendi şahsınızda somutlaşması demektir. Bir ayet okuduğunuzda veya Rasulullah'ı صلی الله علیه وسلم zikrettiğinizde içten gelen bir gözyaşı çocuklarınızın kalbinde, okuldaki binden fazla din dersinden daha fazlasını yapacaktır.

Çocuğunuzun sabah namazına kalkması konusundaki ısrarınızın okula gitmesi için ısrar ettiğinizden daha çok olması, kalbinde Allah'ı yüceltmesini sağlayacak ve fiilen hayatında Allah'ı ilk sırada kılacaktır.

Babalarının yokluğunda rolünüzü varken olduğu gibi yerine getirmeniz onlara, Allah'ın her an kendilerini gözlediğini, gözlerinin önüne koymayı öğretecektir.

Ebeveyninize iyilik ve hizmet etmeniz de onlara örnektir.

Çocukların önünde veya onlarla düzenli kitap okumanız ve çeşitli internet siteleriyle sınırlı kalmamanız onları okumaya alıştıırır. Onların adımlarını bu şekilde yola koyduktan sonra artık zamanlarını sizin doldurmanıza gerek kalmayacaktır.

Sonuç olarak eğitim; dünya ve ahiret kurtuluşu için, bütün manalarıyla kulluğun gerçekleştirilme gayesiyle çalışan bir insan inşa etmendir.

Şimdi anladın mı eğitimin ne demek olduğunu kıymetli hanım kardeşim? Bir insanı inşa etmenin ne demek olduğunu? Anladın mı "Kadın da güttüğünden sorumludur." hadisinin manasını? Ya Buhari'nin tahrir ettiği bir hadiste, Peygamberimizin dehşetli ve kişiye sorumluluğunun büyüklüğünü hissettiren şu sözünü anladın mı: "Kimi Allah bir işin sorumlusu yapar da o, o işi (öğütle) tam olarak kuşatmadan (hakkını vermeden) ölürse cennetin kokusunu alamaz." Nebevi ifadeye bir bakın: "(Öğütle) tam olarak hakkını vermez, kuşatmazsa."

Çocuklarınızı her yerden kuşatmanız, kapsamanız gerekiyor. Ama fazla nasihat ve eleştiriyle değil; çünkü bu çocuklarınızın size karşı bıkkınlık ve hoşnutsuzluk duymasına sebep olur. Daha ziyade, fiili örneklik ve yönlendirmelerle, ihtiyaç durumunda ve zarar veren şeylerden onları korumanızla, sevgi ve şefkatin eşlik ettiği bir kararlılıkla bunu yapmanız gerekiyor.

Dört bir yandan hedef oldukları şüphe ve şehvet oklarına karşı onları korumak için sarıp kuşatmalısınız.

Hanım kardeşim; sen tüm bunları evladında inşa etmeye ehilsin. Fiili davranışlarıyla çocuklarının kalbine dürüstlüğü yerleştirmeye ehilsin. Huzeyfe bin Yeman hadisinde olduğu gibi: Rasulullah ﷺ "Emanet, insanların kalplerinin derinliğine indi, sonra (emanetin bölümlerini) Kur'ân'dan öğrendiler, bundan sonra da Sünnet'ten öğrendiler!" buyurmuştur. [Buhari]

Emanet, kişinin kendisine karşı dürüst olmasıdır. Şayet bunu çocuklarınızın kalplerine yerleştirirseniz Kur'an ve sünnet onlara fayda verir. Şayet bunu ekemezseniz hiçbir şey fayda vermez. Değersiz ve ikiyüzlü görünen figürler olurlar. Annesi, Süfyan Sevri'ye şöyle demişti: "Ey oğlum; ilim talep et, ben ip eğirerek ihtiyacını karşılarım... -yani elbise dokur, satar, sana harcarım ama sen kendini ilim talep etmeye ada- Oğlum, on hadis yazarsan, bak... Kendinde, yürüyüşünde, sabrında, vakarında - yani ahlakında- ilerleme görüyor musun? Bunu görmezsen bil ki bu ilim sana zarar veriyor, fayda vermiyordur." Ona: "Şu notu getir de seninle gurur duyalım, amcanın oğlundan daha iyi olursun." demiyor. Bunun yerine: "Bilginin, ahlaki değerlerini etkilemesini istiyorum." diyor. Ona ilme karşı dürüstlüğü öğretiyor. İmam Ahmed bin Hanbel ve Şafii yetim yetiştiler. Her ikisinin de eğitimini annesi üstlenmişti. Böylece ümmetin ilim ve amel konusunda önde gelenlerinden oldular. Sen bütün bunlar için yetkinsin;

çünkü onlar senin çocukların. Ne kolej, ne kreş, ne anaokulu, ne de bir hizmetli senin yerini alabilir. Çocuğunu yitirip ağlayan kadınla, ağlaması için kiralanan kadın aynı değildir. İslam'ın anneyi onurlandırmasına ve cenneti ayakları altına sermesine şaşırmayın.

Bütün bunlardan sonra kendine "Sadece eğitim mi?!" sorusunu sorduğunu ve sorudan sonra bir de soru ve ünlem işareti koyduğunu düşün. Aslında senin bu sorunun binlerce ünleme ihtiyacı var. Bütün bu esaslar beşeri varlığın eğitilmesi içindir. Egemen kültür kendiliğinden geldiği için bu esasları öğrenmemize gereklilik kalmaz oldu. Böyle iken üniversite diplomalarına hayatımızın 20 senesini veriyoruz. Çocuklarımıza verdiğimiz en olumsuz mesaj; tüm manalarıyla Allah'a olan kulluğun hayatımızın amacı olmadığıdır. Onlar bu umursamazlığı her gün bizim davranışlarımızla özümüyorlar. Bu durumu "Kadın ve Benlik Arayışı" bölümüne yorum yapan hanım kardeşlerimizden birisi şöyle ifade ediyor: "Kendimi bu düşüncenin kurbanı olarak görüyorum, çünkü yetişme tarzım şöyleydi: 'Notlarına bak, yani sadece ders çalış. En yüksek puanı alman ve ayrıcalıklı bir fakülteye girmen için senden sadece kitaplarına yoğunlaşmanı istiyoruz.' Girdim, sonra da ev idaresinin, eşe muamelenin ve çocuk yetiştirmenin nasıl olacağına dair hiçbir temel ve eğitimim olmadan evlendim. Bütün bunların üstüne bir de üniversiteden sonra lisansüstü eğitimimi tamamlamadığım için ölümcül bir suçluluk duygusu var.

Ebeveynler değerinizin, ulaştığınız statü ve iş alanınızda gerçekleştirdiğiniz başarılarla bağlı olduğuna dair mesajlar gönderirler. Ev ise, tüm kadınlar için tartışılmaz katedir. Nasıl olduğu ve sonucu önemli değildir, önemli olan seninle gurur duymamızdır." Yani: "Ev tartışılmaz katedir. Bütün kadınlar onu yapar. Önemli olan seninle gurur duymamız."

Bir başka kardeşimiz, kocasının onu "Neden sen de falanca gibi çalışıp para getirmiyorsun?" şeklinde iğnelediğine dair şöyle yazmış: "Ev ve çocuklar?!" "Diğer kadınların da evi ve çocukları var." "Kadının evde çalışması" ibaresinin karalanması için üzerimizde ne kadar çalışıldığını bir düşünün. Bu ibare zihnimizde sadece lavabo, çamaşır makinesi, süpürge ve buzdolabından oluşan cansız nesnelere münhasır hale geldi.

Bir yandan da sürekli -bazıları dindar olarak sınıflandırılan ailelerden- gençlerin dinsizleştiğini veya eşcinsellere meylettiklerini duyuyoruz. Babaları da buna şaşırıyor. Neden şaşırıyor? Peygamberimizin ﷺ buyurduğu gibi çocuklarınızı koruyup, tavsiyelerinizle onları çevrelediniz mi? Yoksa düşmanlarınız siz habersizken çocuklarınıza tohumlar mı ekti? İşte düşmanlarımız şimdi de ektiklerini biçiyorlar.

Bana söyler misiniz, saygıdeğer hanım kardeşim; okullar, bu hedeflerden kaçını gerçekleştirebilecekler? Tam tersine, onlar bu hedefleri gerçekleştiriyorlar mı, yoksa -Rabbimizin merhamet ettiği bir iki öğretmen hariç- imha mı ediyorlar?

Bunu pratikte tecrübe etmek istersen, oğlunu veya kızını okula kaydettirmek için gittiğinde bahsettiğimiz eğitimin 21 esasının bulunduğu listeyi yanına al ve okulun yetkililerine: "Bana bu hedeflerden kaç tanesine ulaşabildiğinizi söyleyebilir misiniz? Ayrıca bu hedefleri gerçekleştirmek için hangi program ve yöntemleri kullanıyorsunuz?" diye sor.

Yıllar önce, bir Arap ülkesindeki büyük devlet hastanelerinden birinde iki doktorla ilgili bir durum tespit edildi. Bir kanser hastası gelmiş ve kendisine ilaç verilmişti. Ama bu iki doktor- hastanedeki bazı hemşirelerle anlaşmalı olarak - ilacı hastaya vermemişler, ilaçlar karaborsada satılmıştı. Hastaya ise, serum verilmişti (Normal Saline) yani su ve tuz. Çok üzücü değil mi? Müslüman evlatlarının geneline aynı muamele yapılır. Onların insânî yönünü, cehalet ve ihtiraslardan arıtmaları gerekirken pek çok eğitim müfredatında verilen budur; yani "serum" hatta çoğu zaman da zehir...

Ebeveynler, çocukları bu okullara göndererek, üzerlerine düşeni yaptıklarını düşünüyorlar. Hastayı tedavi etmeden bırakmanız o kadar tehlikeli bir şey olmayabilir. Ama vücuduna hastayı -ve ailesini- tedavi ettiğinize inandırarak serum veya zehir vermeniz daha tehlikelidir.

"Eğitimdeki rolüme dair söyledikleriniz gerçekçi değil. Her anneden tüm bu alanlarda bilgi sahibi olmasını istiyorsunuz herhalde." diyebilirsin.

Sana diyorum ki kıymetli kardeşim; senden istenen temeli inşa etmen ve çocuğunun ayağını doğru yola koymandır. Öğrenme ve öğrendikleriyle amel etme konusunda bir motivasyon oluşturmandır. Bundan sonra yapacağın, ona yardım etmek ve onu cesaretlendirmektir. Bir şüphe duydu ve aklına mı takıldı? "Gel oğlum, cevabı arayalım." Güvenilir kaynakları, referansları ve dinleyeceği insanları belirlemede onunla işbirliği yapın. Kızınız psikolojik bir sorun mu yaşadı? "Gel, ehil birisine danışalım"(deyin). Çocuklarınız projenizin merkezinde yer alıyor.

Şöyle diyebilirsin: "Görüyorum ki eğitim yükünü bana yüklüyorsunuz... Ya baba?!"

Öncelikle şunu belirteyim; yük değil, onurdur. Eğitim, öğüt verme ve insan inşası, peygamberlerin -selam onlara olsun- işidir Çalışanın saygınlığı, işin değeri nispetindedir. Harcama sorumluluğu erkeğe düştüğü için ve bu da genellikle evin dışında olan iş yerinde saatler harcamasını gerektirdiği için senin çocuklarınla geçirdiğin vakit ve eğitim imkânın doğal olarak çok daha fazla olacak. Bununla birlikte yine de eğitimin, baba ile anne arasındaki ortak bir

sorumluluk olduğunu hatırlatmamız gerekiyor. Bu büyüklükte bir sorumluluk ikinizin işbirliğini gerektirir.

"Ben Evin Hizmetçisi Değilim!" bölümünün yorum kısmında bazı erkekler şöyle itirazda bulundular: "Kadın evde şımarık bir şekilde oturup hiçbir şey yapmazken bizden, işte haşatımız çıkana kadar çalıştıktan sonra bir de ev işlerinde ona yardım etmemizi mi istiyorsun?!" Daha doğrusu kardeşim, eşinize ev işlerinde yardım etmenizi ve ihtiyaçların azaltılmasını istiyoruz ki eşiniz, insan inşası gibi daha büyük bir göreve kendini verebilmek için vakit bulabilsin. Senin ona bu görevde de yardımcı olman gerekiyor. Eğitimdeki görevini sadece: "Ben sizin için, size güç sağlamak için çalışıyorum; hayat masrafları yüksek, günümüz koşulları zor" başlıklarına hasretmemen gerek. Evde geçirdiğin zamanı bile zihnini boşaltarak tam olarak çocuklarına ayırmıyor, bunun yerine cep telefonları, başka iletişimler vb. ilgileniyorsun.

Daha önce konuştuğumuz "kavvamlık"ın gerektirdiği şeylerden biri de babanın her hak sahibine hakkını vermesi ve evde denge örneği olmasıdır. Dolayısıyla bu dengeyi yerine getirmede ilk onu sorumlu tutuyoruz.

Peygamberimizin ﷺ gözetimi altında bulunanları nasihatiyle kuşatamayan kimse hakkında: "Cennetin kokusunu bile alamaz." sözü, erkek kardeşim, sana da yöneliktir. Çocuk eğitiminde sadece sana uygun olan bazı roller var. "Allah'ın bazısını bazısına üstün kılması sebebiyle." [Nisa Suresi: 34] Bunları kadından istemek onun için cidden çok yıpratıcı ve adaletsizlik olur. Eğitim projesine senin liderlik etmen ve engellerini aşman gerekir. Çocuk yetiştirme yolculuğunun - gerçek başlangıcı - zikrettiğimiz yüce hedefi gerçekleştirmede eşlik edecek olan hanım ve kocayı seçmekle başlıyor.

Ama şimdi, kıymetli hanım kardeşim, sana diyoruz ki: Babanın eğitimdeki rolünü yerine getirmediğini varsay. Bunu ondan istedin, Allah'ı hatırlattın ama kabul etmedi. Çocuklarını bırakır mısın? Baba, çocukları, çocuk felci, kızamık, çiçek hastalığı vb. aşılara götürmediyse o görevinde ihmalkâr davrandığı için ben de tek başıma bu ağırlığı yüklenmeyeceğim der misin? Yoksa merhametin seni onları götürmeye mi iter? Evladının nefsi ve ruhu bundan daha öte değil mi? Ruhuna yönelip erdemlerini olgunlaştır, çünkü sen de ruhunla insansın, bedenle değil. Kolay bir iş olmayacak, ama Allah katında sorumluluğundan beraat etmiş olacaksın. Belki babanın boşluğunu kapatmak ve sana yardımcı olması için merkezler, faydalı kurslar ve iyi arkadaşlıklar gibi eğitim kanallarından yardım isteyebilirsin - "Ama dürüst olmak gerekirse, ben kendim bahsettiğiniz eğitimin anlam ve esaslarından birçok şeyi kaybetmiş durumdayım. Çocuklarımı bu temellerle nasıl yetiştirebilirim? Bir şeyi kaybeden onu veremez ki?"

diyebilirsin. Doğru... Önce bu esaslarla kendimizi yetiştirmeli, ardından da çocuklarımızı yetiştirmeliyiz. Bu; sürekli öğrenme, dev bir gayret ve Allah'tan yardım talebi gerektiren bir yaşam yolculuğu.

Makale ve serilerde yayınladıklarımızın geneli, kendimizde, bahsettiğimiz eğitim esaslarını bina etme girişimidir. "İmanın Hakikatine Yolculuk", "Kadın Serisi", "Kur'an'dan Delil Getirme Yarışmaları" ve diğerlerinde yaptığımız hep buna yöneliktir. Seriler ve kitaplara ek olarak bu girişimi boşluğu kapatıp, yol haritası vermesi için erdemli eğitimcilere sevk edeceğiz. Sizlere aktarmaya çalıştığımız; erken yaşlarımızdan itibaren öğrenmemiz gereken, hayatın alfabesinden başka bir şey değildir. Çözüm, insan inşa etmenin önemini yüceltmekle başlıyor. Biz şimdi, psikolojik sağlığın telafisi; ruhun, benliğin ve fitratın özgürleştirilmesi ve hedefin yeniden hayat bulması için savaş veriyoruz. Öte yandan -buna mukabil- güzel olan, çocuğunuzu yetiştirirken, kendinizi de yetiştirdiğinizi keşfedecek olmanız. Özünüz, derinliklerinizde ve siz onu görmüyorsunuz; ancak onun hile ve kusurlarını, eğitimin güzel sonuçlarını, tüm bunları oğlunuz ve kızınızda göreceksiniz. Sanki bizler yaratılışın hikmeti ve hayatın kanunuyla, kendimizi keşfedecek bir eğitim yolculuğundayız: Allah'ın bize bahsettiği insan ruhunun güzelliğini keşfediyoruz. Bu ruhlara tohum ekmenin ve vahiy suyuyla sulamanın, ürünleri toplamanın ve onu istiladan kurtarmanın güzelliğini keşfediyoruz. Bu hissini güzelliğini erkek ve kız kardeşlerin bölümlerle ilgili yaptıkları yorumlarında görebilirsin. Onlar, Allah'ın lütfuyla şeriatı keşfetmenin, kendi ruhlarını keşfetmenin tadına vardılar. "Lakin eğitim işinin bundan daha kolay olması gerekmez mi? Her çocuk fitrat üzere doğmuyor mu? İlk Müslüman nesiller tüm bu karmaşıklığa ihtiyaç duydular mı?" diyebilirsiniz.

Kıymetli hanım kardeşim, işte bu yüzden; Müslümanların başına gelen en tehlikeli şeylerden birinin askerî işgalin, ülkelerinden çekilmesiyle kendilerinin bağımsızlıklarını elde ettiklerini zannetmeleri olduğunu söylüyoruz. Çünkü artık sokaklarda dolaşırken düşman askerlerini görmüyorlar. Dolayısıyla yaşadıkları psikolojik, entelektüel, manevi ve ahlakî işgalin farkında değiller, özgürlük peşinde de değiller. İçlerinden birinin güzel bir şekilde ifade ettiği gibi: "Bütün ülke işgal edildi, diyorum düşman ha çekilmiş, ha çekilmemiş ne yazar. Ruhlar ve bedenler işgal edilmişken, toprağımız bağımsızmış neye yarar? İnsan özüne dönerse eğer, Vatanım da o vakit olacaktır vatan."

İlk Müslüman nesiller, fitrat ve sağlıklı psikoloji sahibiydiler ve her boyutuyla kulluğu gerçekleştirmek için sadakatle yaşadılar. Bu hedef, onların eylemlerini harekete geçiren güç idi. Öyle ki o nesil için asıl olan, eylemlerinin doğal bir şekilde, külfetsizce doğruya meyletmesi idi. Vahiyle şeref bulan ruhlar, ona mutlak anlamda güvenmekteydi. Önceki cahiliye

döneminden ve etraflarını kuşatan tüm cahiliyelerden nefret ediyorlardı. Cahiliyeyi aşağılayıp, ona karşı kalplerdeki tüm geçitleri kapatıyorlardı. Ondan geriye kalan her şeyi tekrar gözden geçiriyorlar ve ilahi ölçülere göre yeniden değerlendiriyorlardı. Ara sıra bu ruhları cahiliye kışkırtmaları yoklarsa da bunun cahiliye olduğunu anlayıp onunla savaşır, ondan kurtulmaya çalışırlardı. Günaha düşebilirlerdi ama bunun günah olduğunu anlardı.

Buna karşılık bugün doğanlar fitrat üzere doğar, ancak pek nezaketli işgal örgütlerinin onları mahvetmesi uzun sürmez, psikolojik, entelektüel ve ahlaki olarak onları Doğu'ya yahut Batı'ya ait kılarlar. Onları art arda bir fitne ve şüphe selinde boğup, hakkı batılla örterler.

Dağılanı toplayan Allah'a kulluk miktatısı mevcut değildir artık. Yani süreç zor görünüyor. Çünkü biz, çığırkanların kendisini cehennem kapısına çektiği, kayıp giden ruhun parçalarını topluyoruz. O dönemde Kur'an anlaşılmasında, ruhlar üzerinde eşsiz tesirini göstermekteydi. Şimdiyse Arapların çoğu için anlaşılması zordur.

Kıymetli hanımefendi, senin rolün; çocuklarının fitratı üzerindeki bu tozu silkelemek, gözlerinin önüne dağılanları toplayacak hedefler koymak, vahyi onlara yaklaştırmaktır.

- Bu zikrettiklerinizden sonra çocuklarımla geleceğinden korkuyorum. Hatta temelde çocuk sahibi olma konusunda tereddütlerim var!" diyebilirsiniz.

Sana şöyle cevap verebiliriz:

Allah'ın bu ümmet için yazgılarından birisi de bu ümmetin galibiyetidir. Roma'nın müjdelenen fethi ve İslam'ın her eve girmesi bunların hepsi Müslüman evlatların zürriyetlerinden gelenler eliyle olacak. Müslümanların soyu tükenip de dini desteklemek için başka bir gezegenden insanlar gelmeyecek. Peygamberimizin ﷺ müjdelilerindeki amaçlarından birisi kalplerimizi bunun ferahlığı ile doldurmak ve bu seyrüseferde savaştığımızı öğretmek ve zafere giden yolu tamamlamaları için iyi bir şekilde yetiştirdiğimiz çocuklarımıza bayrağı teslim etmemizdir. Âkıbet takva sahiplerininindir.

Kıymetli hanım kardeşim; çocukları yetiştirmede ortaya çıkan en büyük tehlike ve çocukların zayı olmaları ile birlikte bu çocukların ebeveynleri için üzüntü kaynağı olmalarının sebebi anne babaların bu anlamları yitirmeleridir. Çocukların ve onların terbiyelerinin "Allah'a kulluk" gibi önemli bir gayeyi gerçekleştirme projesinin bir parçası olması gerektiğini unutmalarıdır.

Delikanlılar ve kızlar, insanlar çocuk sahibi oluyorlar diye evlenip çocuk sahibi oluyorlar, daha ötesi için değil. Bazen de annelik ve babalık içgüdüsünden haz duymak ve evde çocuk sesi duymak için çocukları oluyor. Sonra? Sonrası yok...

Aslında sen -erkek kardeş- ailevi görevini yerine getirmekten çok, nefsinin istediği ve haz duyduğu şeyleri arıyorsun. Sen de - hanım kardeşim- çocuklardan uzakta kendini gerçekleştirme ve başarı hikâyesini planlama arayışındasın.

Bu tür ebeveynler kendilerini çocuklarıyla çatışırken bulacaklar. Onları hırsları veya hobileri için bir engel olarak görecekle. Çünkü çocukları onların emellerinin bir parçası değiller. Dolayısıyla çocuklar vakitlerini aldıklarında, bir parçası olmadıkları projelerini gerçekleştirmekten alıkoydukları için tepki gösterecek ve homurdanacaklar. Bu tepkiler ve gerginlikler eğitimde başarısızlık oranını kat kat artıracaktır. Kendilerini yetiştirmekten zevk almayan anne baba arasında kaybolan çocuklar, sorun çıkarmaya başlayacaklar ve sizinle ilişkileri gergin olacaktır, ey anne babalar! Hatta eşler olarak aranızdaki ilişkilerde de gerilimin kaynağı olacaklar, her biriniz diğerini bu duruma sebep olmakla suçlayacak, biriniz çocukların ağır yükünü bir diğerine atacaktır. Çocuklarınız sizin bu halinize bakacaklar ve onlara yakın olmaktan zevk almak yerine sinir bozucu bir yük gibi davrandığımız için gönülden yaralanacaklardır.

Bu durumda birçok ebeveyn ne yapar? Çocuklara en tehlikeli rüşveti verir; zararlı bile olsa çocuklara her istediklerini verirler. Adeta anne ve baba lisan-ı haliyle: "Oğlum, sana vakit ayıramıyorum, vaktimi alıp, zihnimi çok fazla meşgul etme!" demiş oluyorlar. Ne istiyorsun? Yiyecek mi? Al! Zararlı bile olsa tatlı mı? Al! Azdıracak olsa da daha fazla harçlık mı? Al! Telefon mu? Tablet mi? iPad mi? Al! Xbox? Play station? Al! Ne istersen al ve uzaklaş, beni rahatsız etme! Zarar veren, kendisine fayda sağlamayan şeyleri talep eden; cehalet ve manevi boşluktan çılgılık atan çocuğu uyuşturmak için verilen iğneler...

Son bölüme yorum yapan bayan kardeşlerimizden birisi şöyle demiş: "Kocam iyi ve dindar. Ama çocuklarının yetişmesine katkıda bulunmaz, sadece isteklerini yerine getirir, gönüllerini yapar ve onlarla oyun oynar. Söylediğine göre, kendilerini diğer çocuklardan eksik hissetmemeleri için böyle yapıyor. Onlar için bir hedef belirleme, esasları öğretme, namaza teşvik etme, yararsız şeylerden sakındırma ve faydalı ilim talep etmeleri gibi girişimlerim beni evin gaddarı ve eli maşalı diktatörü haline getiriyor. Yumuşaklığı, hassasiyeti ve hoşgörüsüyle babalarının hayatlarını kolaylaştırması ve basitleştirmesine karşılık benim durumum bu. Halen mücadele ediyorum. Fakat bu zor rolü tek başıma mı sürdüreceğim? Çocuğu eğlence ve şımartılma cezbederken, benim temsil ettiğim zorlama ve baskıdan hoşlanmazlarken ne zamana kadar devam edebilirim?"

Evet, kıymetli hanım kardeşim. Yaptıklarınızı sevgi ve ilgi göstererek farklı metotlarla harmanlayarak devam edin. Saygıdeğer kocanızdan da sizinle birlikte bölümü takip etmesini isteyin. Sabrına ve mücadelene karşılık Allah'ın izniyle sana büyük bir ecir vardır. Öte yandan ihmal etmeye karşılık bir de yıkıcı bir ilgi gösterme var. Bir kadına, "Çocuklarına özen göster" deyip bu itinanın nasıl olması gerektiğini açıklamazsak onlar uğruna sinirlerinin harap olmasını ve onlara psikolojik bağımlılığını, arzu edilen itina sanabilir. Onları evle ilgili işlere dâhil etmeden sadece ders çalışmaları için bırakmasını, onların derslerini yaptırmayı, ödevlerini bitirmeleri için bağırmasını, yataklarını toplayacak kadar onların sorumluluklarını üstlenmeyi ve bağımsızca hareket etme güçlerini yok etmeyi, özen göstermek zannedebilir. Bu şekilde de onlara karşı görevini hatta fazlasını yaptığını düşünür. Aslında o, bu şekilde sorumluluk duygusu ile dolu şarjını tamamıyla yanlış yerde boşaltmış olur. Kendine de onlara da eziyet eder ve iyi bir şey yaptığını zanneder. Amacımız Allah'a kulluk olduğunda, bu ilgi, bir insan inşa etmede doğru formunu almış olacaktır. Aksi takdirde bu ilgi ve alakanın zararı dokunacaktır.

"Oğlumun hayatında başarılı olmasını istiyorum." Başarının anlamı nedir? Başarının kriterleri nelerdir?

Çocuklarınıza derslerinde yardımcı olmak istiyorsanız onlara ilmi sevdiren. Programlarını nasıl düzenleyeceklerini, bu tür konularda nasıl düşüneceklerini, nasıl analiz edeceklerini ve bağlantı kuracaklarını öğretin. Öğretim kültürümüzün en meşhur cümlesi olan "Gel sana ezberleteyim" şeklinde değil tabi ki. Bundan sonra bırakın ödevlerindeki kusurların sorumluluklarını kendileri taşınsın. Bunun, onlarla ilişkinizi bozmasına veya evin atmosferini gerginlik ve bağırtıyla doldurmasına izin vermeyin.

Çocuklarınızı büyütmenin -anne olarak- en önemli ilkelerinden biri zarar veren merhametinizden ve müdahalelerinizden vazgeçmeniz, daha mantıklı ve sakin olmanız, kendinize iyi bakmanızdır.

"Çocuklarla ilgilenme" sloganı altında endişe ve gerginlikten mustarip, yanıp tutuşmuş, sinirleri gergin, atışa hazır, psikolojik olarak tükenmiş, onlara ve kocasına hızlıca patlayan bir anne olmanız değildir.

Çocuk doğurduktan ve çocuklar biraz büyüdüktan sonra birçok kadın eş değil sadece anne olur. Kocasıyla ilişkisi gerginleşir. Çocuklarıysa -kendisini onlar uğruna tükettiği varsayılan- annelerini nefsiyle, eşiyle ve onlarla ilişkilerinde başarısız biri olarak görürler. Gergin, tutuşmuş bir anne bu haliyle çocuklarına, hayata ve aile kurumuna dair mutsuz, sıkıntılı bir resim çizecektir. Evlilikten hatta evliliği meşru kılan, teşvik eden ve onun dışındaki yolları

haram kılan İslam'dan da nefret edeceklerdir. Erkek ve kız evlatlar şerî (helal) olmayan ilişkilerde duygusal tatmin arayacaklardır Çünkü başarısız bir evlilik tecrübesini tekrar etmek istemeyeceklerdir.

"Çocukların yolunu aydınlatmak için yanan bir mum ol" sloganı yanlış bir slogandır. Dinimiz bize "Nefsinin de senin üzerinde hakkı vardır... Her hak sahibine hakkını verin." (Buhari) şiarını öğretir. Sen yanacak olursan çocukların hayatlarını aydınlatamazsın. Aksine, bu yangının külleri ile hayatlarını karartırsın.

Yanmayın! Dengeniz ve sükûnetinizle hayatlarını aydınlatın. Bahsettiğimiz öncelikler çerçevesinde nefsinize hakkını verin. Kendinizi mutlu edin, nefsinizi rahatlatın. Ardından eşinizi mutlu edin, onun hakkını verin. Allah'ın izniyle, çocuklarınızın durumu da bundan sonra düzelecektir.

Başarınızı, okul eğitimi, üniversite diploması, notlar gibi toplum tarafından empoze edilen standartlar üzerinden çocuklarınızın başarısına bağlamayın. Kendinizi ve hayırdan nasibinizi feda ederek ve Allah'ın sizin ve çocuklarınızın hayatında öncelikli olması yerine, başkalarının görüşleri ve çocuklarınızın onlar açısından nasıl görüldüğüyle ilgilenmeyin. Denge ve mutluluk modeli olun. Bu, dinde ve dünyada gerçek başarıyı kazanmaları ve onların da dengeli, mutlu aileler kurmaları için çocuklarına yardım eder.

"Peki. Allah'a kulluğu hayatımın amacı haline getirdim. Çocuklarımın hidayet bulması, Allah'a kulluk etmeleri ve ahiretleri ile ilgileniyorum. Ya da "Bu manaları çocuklarım büyüdükten sonra fark ettim ve geçeni telafi etmeye çalıştım. Ama çocuklarım karşılık vermiyor. Kendimi hayal kırıklığına ve başarısızlığa uğramış hissediyorum, bu da bana acı veriyor."

Burada şeriat, sınırları çizmek üzere devreye giriyor ve bu ilginin senin kendine göstermen gereken ilgiyi aşmasını yasaklıyor, onlara üzümlere senin yanıp tutuşmanı engelliyor. Çünkü bu sana acı veriyor, ardından da çocuklarına acı olarak dönüyor. Onları kurtarmaya çalışırken güçlü ve dirençli olamayacaksan Allah'ın kitabı tam bu noktada şöyle diyor: "Gerçek şu ki, sen, sevdiğini hidayete erdiremezsin, ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir." [Kasas Suresi: 56]

Yine Kur'an; sana, Allah'ın peygamberi Nuh'un, oğlunu kurtarmayı başaramadığını ve Allah'ın yazgısının geçerli olduğunu hatırlatır. Oğlun veya kızına gösterdiğin önem, kendini kurtarmaya göstereceğin önemi aşmasın. Kimin oğlu veya kızı saptı veya aldananların hayatını yaşıyorsa kendisini gözden geçirmesi ve nedenlerin neler olabileceğini düşünmesi, geçeni telafi etmeye ve geri kalanı mümkün olduğunca düzeltmeye çalışması doğrudur, yerindedir.

Ama bunu, hayal kırıklığı olmadan ve şeytanın nefis muhasebesi kapısından kalbine girmesine, ardından kendini aşırı derecede kırbaçlatmasına karşı tetikte olarak yapmalıdır.

- "Söylediklerinize mantıksal olarak ikna oldum, ama psikolojik olarak kendimi kocam ve çocuklarımın yanında ortaya koyamıyorum. Gönüllü ve kültürel çalışmalar hatta davet çalışmaları da yüce hedefler değil mi?" diyebilirsin.

Kıymetli hanım kardeşim. İşte bu yüzden dinimiz bize, kişinin sadece zevk aldığı şeyleri değil, mecbur kaldığı şeyleri de yapmayı öğretir. Öncelikler piramidini ihlal ederek nefsinin sevdiğini, -sevdiğin şeyler dindarlık (itaatkârlık) bile olsa- Allah'ın sevdiğinin önüne alman heva ve hevesindedir. Bu, Yüce Allah'ın şu kavlinin taşıdığı manalardan biridir: "Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakındırırsa artık şüphesiz cennet, (onun için) bir barınma yeridir." [Nâziât: 40-41] Bu, bakım ve eğitimden zevk almıyorsan dahi çocuklarına bakmayı ve bu konuda nefsini mağlup etmeyi emreden Allah'ın kanunudur. Aynı şekilde bu, oğluna sen yaşlandığında sana bakmasını ve nefsiyle mücadele etmesini emreden şeriatın ta kendisidir. Hatta o, sana hizmet etmeyi ve ihtiyaçlarını karşılamayı kendi için zevkli ve gerekli görmese de, kendince sıkıcı da bulsa, sana hizmet yerine başka bir salih amelle uğraşmayı da istese böyledir.

Peygamberimiz ﷺ kendisiyle cihada çıkma isteği üzerine gelen Muaviye es Sülemi'ye: "Vay sana! Onun ayağının dibinden ayrılma, zira cennet oradadır." buyurdu. Yani annesini kastetti. [İbn-i Mace] Buhari ve Müslim'de geçen, annesi çağırdığında namazı kendisini alıkoyduğu için Allah'ın imtihan ettiği ibadet ehli Cüreyc... Peygambere ve onun dostluğuna hicret etme şerefinden, annesine iyilik ve hizmet etmenin alıkoyduğu Veysel Karânî...

Bu sahih hadislerde bahsedilen ameller -talep cihadı (yani fetihler), nafile namaz ve hicret- en üstün amellerdendir. Ama Allah anneye iyilik ve ihsanı tüm bu amellerin önüne geçirmiştir. Belki de hadiste bahsedilenler annelerinin kendilerine dayandığı, bel bağladığı kimselerdi. Çocuklarına bakmanı ve bununla kulluğunu yerine getirmeni emreden Allah, sen yaşlandığında da çocuklarının sana iyilik etmelerini, kulluklarının gücünü sana boyun eğerek göstermelerini emreden Allah'tır. "Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger." [İsrâ Suresi: 24]

Korona virüs salgını sebebiyle ihmalden ötürü Avrupa'daki yaşlıların maruz kaldıklarında bizim için ibret var. Hanım kardeşim, emin ol, Allah'ın sevdiğini kendi sevdiğinin önüne aldığı ve bu yüce hedefler ve sağlam eğitim temelleriyle insan inşa etmeye çalıştığında bu yük; alabileceğin diğer tüm zevklerden daha fazla eğlenceye, kendinden razı olmaya ve özsaygıya dönüşecek.

Eğitimin ne demek olduğunu anladın mı kıymetli hanımefendi? Sabır gerektiren uzun bir yolculuk. Cehennemın yakıtı olmak yerine Allah'ın huzurunda ölümsüzlüğü hak eden insanın inşası. "Ey iman edenler! Kendinizi ve ehlinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun!" [Tahrîm Suresi: 6] Oğlunuz veya kızınız sizin için, ateşten korunma vesilesidir. "Kimin kızları olur da onlara iyi davranırsa, kızlar onun için ateşe karşı perde olurlar." (Buhari) Oğlunuz ve kızınız, ölümünüzden sonra sizin faydalı bir devamınızdır. "Gerçekten Allah salih bir kulun cennetteki derecesini yükseltirir. O kimse, 'Ey Rabbim bu derece nereden diye?' sorar. Allah da, 'Çocuğunun senin için bağışlanma dilemesindedir' diye cevap verir." Şayet onları iyi yetiştirirsen tüm bunların yanında erkek-kız evladın senin için dünyada göz aydınlığıdır. Kolay bir yol değil, ama ödülleri çok büyük. Bazen tökezleyebilirsin, bazen de yükün çok ağırlaşabilir. Ama: "Bizim uğrumuzda cihad edenlere, şüphesiz yollarımızı gösteririz. Gerçekten Allah ihsan edenlerle beraberdir." (Ankebut Suresi: 69)

Allah seninle beraberdir ve eksiklerini giderir, sana yardım eder. "O halde, orta yolu tutunuz, en iyiyi yapmaya çalışınız, o zaman size müjdeler olsun." [Buhari-Müslim] Bu cidden çok yüce bir merteye. Şöyle ki bir kimse "Ya Rasûlallah, insanlar içinde iyi davranmama en fazla lâıyk olan kimdir?" diye sorduğunda Peygamberin ﷺ, "Annen" diye cevap verdi. - Sonra kim? "Annen" dedi. - Sonra kim? "Annen" dedi. - Sonra kim? "Baban" dedi. [İbn Hibban] "Rabbim, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine 'of!' bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: 'Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!' diyerek dua et." (İsrâ Suresi: 23-24) "Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!" de.

Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun.